

EMBARGAT FINS A LES 20:00 HORES.

MISSATGE DE CAP D'ANY DEL PRESIDENT MONTILLA

Vilanova i la Geltrú, 30 de desembre de 2007

Ciutadans i ciutadanes de Catalunya, molt bona nit.

Un any més, aprofitant el Cap d'Any, vull adreçar-los unes paraules com a president de Catalunya.

Unes paraules que volen ser, abans que res, de respecte i consideració per a tots i cadascun de vostès. I, sobretot, per desitjar-los un molt bon any 2008.

Durant aquestes festes, mentre la majoria de nosaltres gaudeix d'un descans merescut o del retrobament familiar, hi ha milers d'homes i dones treballant perquè tot vagi alhora.

Parlo dels professionals de la sanitat, als hospitals, als serveis d'urgència; o a l'atenció domiciliària de persones soles o que no es poden valer per elles mateixes. Parlo d'aquells que treballen a la restauració, als transports públics o als serveis de neteja. I parlo dels diversos cossos de seguretat. Especialment de les policies locals i dels Mossos d'Esquadra, com els que treballen en aquesta comissaria de Vilanova i la Geltrú.

Uns i altres treballen de valent perquè tot funcioni, perquè el país mantingui el seu ritme vital en aquests dies de festa familiar.

L'any que deixem enrere ha estat un any complicat, que podria justificar una certa desmoralització col·lectiva i alimentar la coneguda tendència al victimisme.

Jo crec que aquesta actitud, tota sola, no arregla res i no ens ajuda, per més justificada que pugui estar.

No es construeix res des de la queixa i l'autocontemplació de les dificultats. La superació dels problemes vol energia i determinació. Vol voluntat constructiva i no victimisme.

Davant les dificultats, el que cal fer és elevar l'exigència col·lectiva de responsabilitats, començant cadascú per la seva pròpia: si volem exigir el treball ben fet dels altres hem de ser capaços de mostrar l'exemple del nostre propi treball.

Jo mateix, interpretant un sentiment col·lectiu prou estès, vaig fer un sever advertiment sobre l'estat d'ànim de la ciutadania de Catalunya.

En la meua responsabilitat de president de Catalunya no em veuran entre els pessimistes que creuen que els problemes no tenen solució. Ni em veuran, tampoc, predicar un optimisme injustificat com si no passés res.

Ben al contrari: A mi em trobaran al davant de tots aquells que vulguin treballar de valent per Catalunya i per la seva gent. És per això que els proposo no perdre massa més temps lamentant-nos i els convido a sumar esforços per fer que el país funcioni millor i que Catalunya vagi endavant. Que el país funcioni millor ha de voler dir que els serveis públics siguin de qualitat.

No fa falta que insisteixi en els problemes que han patit, durant mesos, milers de ciutadans. Però han de saber que avui s'està invertint, des de la Generalitat i des de el Govern de l'Estat, com mai s'havia fet a Catalunya. I estic convençut que aquest any que ve aquesta millora inversora farà que els serveis funcionin més satisfactòriament.

Fer que el nostre país funcioni, també ha de voler dir que siguem capaços de guanyar cohesió social i cívica.

Catalunya ha crescut molt en pocs anys. Avui som més de set milions. Ens trobem davant d'una gran oportunitat si sabem fer les coses bé. És a dir, si invertim recursos en la millora dels nostres pobles i dels nostres barris. Si treballem perquè els serveis socials arribin a totes les persones que ho necessitin. Si ajudem els joves a l'hora d'emancipar-se i de trobar el seu primer habitatge.

I si, per altra banda, aconseguim que els nouvinguts se sentin ben acollits. Si els exigim l'acompliment dels seus deures però, alhora, respectem els seus drets. Si els oferim camins per a que s'integrin.

Milers i milers de persones que no vam néixer a Catalunya, vàrem triar ser catalans. Parlo de gent com Paco Candel, que ens va deixar a finals de novembre, i ens van assenyalar el camí amb la seva actitud cívica.

Si volem que el nostre país tingui futur, l'educació ha de millorar. De l'Educació, se n'ha parlat molt, i n'haurem de parlar molt més encara. Per això, proposo un debat social honest i valent, sense prejudicis. Un debat que impliqui tota la comunitat educativa; la Generalitat i els ajuntaments; l'escola pública i la concertada; els empresaris, els sindicats i els professionals.

Hem d'aconseguir un compromís col·lectiu sobre l'educació, que subordini els interessos de cada part a l'interès general. Això és essencial per al nostre futur com societat i com a país.

Ara bé, per abordar els reptes i els projectes que la societat catalana té avui, hem de tenir els recursos necessaris.

L'any 2006 vam aprovar el nou Estatut. L'any 2007 hem començat a desplegar-lo. L'any 2008 haurem de negociar un nou sistema de finançament. No serà un procés fàcil ni ràpid. Però ens en sortirem.

És cert que no es pot fer tot alhora. No es recupera el temps perdut en un any, ni es poden fer les grans obres sense problemes i molèsties. Però, necessitem més recursos. Perquè el que demanem és necessari i és just. Perquè Catalunya vol seguir sent el gran motor d'Espanya.

Cal que tots treballem amb el convenciment que hi ha un horitzó, ambició i possible, cap al qual ens dirigim. Hem de fer confiança en el futur i en les nostres possibilitats.

Govern i president treballem amb una idea clara de quina és la realitat present de la nostra nació i de quin és aquest horitzó.

Estic convençut que tots, cadascú des de la seva responsabilitat, podem fer la nostra aportació perquè Catalunya sigui més lliure, més justa, més solidària, i més oberta al món. Si ho fem així podrem mirar el futur amb més empenta. I podrem sentir-nos més i més orgullosos.

Ciutadans i ciutadanes de Catalunya, faig un crida a la confiança com a país, basada en la bona feina i en la nostra provada capacitat col·lectiva per a vèncer qualsevol dificultat. Qualsevol.

Moltes gràcies per escoltar-me.

Els desitjo, a tothom, un molt bon any 2008.